

dækkede ø mellem Grønland og Canada, som pludselig blev verdensberømt, fordi den canadiske forsvarsminister på en meget kluntet måde havde prøvet at demonstrere påstået canadisk overhøjhed over øen.

Jeg skal foreslå, at der bliver indgået en aftale med Canada om, at Hans Ø bliver fællesseje, at der bliver etableret en fælles forskningsstation til overvågning af det arktiske klima og miljø, og at løsningen ses som en illustration af godt naboskab og fælles interesser. Samtidig skal det sikres, at inuits traditionelle jagt og retten til at bevæge sig tværs over de nationale grænser respekteres.

Den 15. november bliver en spændende dag både her i Danmark og i Grønland. På dagen afholdes kommunalvalg i Danmark og landstingsvalg i Grønland. Det har godt nok ikke særlig meget med hinanden at gøre, men begge steder går befolkningen til generalforsamling for at pege på deres foretrukne politiske ledere. Jeg håber selvfølgelig, at vælgerne tager de rigtige beslutninger og vælger klogt, og jeg skal kun ønske alle kandidaterne held og lykke med deres forehavende.

**Tredje næstformand (Helge Adam Møller):**  
Jeg beder ordføreren blive stående et øjeblik, der er en kort bemærkning fra hr. Høgni Hoydal.

(Kort bemærkning).

**Høgni Hoydal (TF):**

Jeg synes, det var en spændende tale. Den første del kom jo ind på oprydningen efter plutoniumforeningen i Thule, og derfor vil jeg spørge ordføreren, om han kan uddybe det.

Forsvarsaftalen blev jo ændret her for et stykke tid siden. Hvem påhviler det at rydde op i Thule? Er der lavet en ordning for det mellem Danmark, USA og Grønland? Hvem har hovedansvaret for oprydningen?

(Kort bemærkning).

**Kuupik Kleist (IA):**

Nu kan jeg af naturlige årsager kun udtale mig om det konkrete indhold af aftalen vedrørende et konkret dump, som er blevet registreret, og som er blevet analyseret for sit indhold, hvor den danske stat har påtaget sig ansvaret for oprydningen og påtaget sig udgifterne i forbindelse med den oprydning. Hvad den nye sag her vil bringe, bliver jo spændende at se, for den er formodentlig ikke indeholdt i den aftale, der blev indgået sidste sommer.

**Tredje næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så siger vi tak til ordføreren; der er ikke mere. Og hr. Høgni Hoydal kan så efter den korte bemærkning fortsætte som ordfører.

**Høgni Hoydal (TF):**

Statsministeren brugte op til et par gange i sin tale udtrykket en »moderne måde at føre politik på«. Det synes jeg egentlig er et meget spændende emne at tage op, ikke blot i Danmark, men over hele verden. Det er vel en gennemgående international tendens, at politik bliver mere og mere udvisket, at man forsøger at holde den politiske scene fri for de store ideologiske diskussioner, at man undgår de diskussioner, de tanker og de nødvendige ændringer, der gør ondt på ens egen selvforståelse.

Jeg har nogle gange kaldt det for viskelæderpolitik: Man visker gamle begreber ud og finder et nyt ord for det samme, man forsøger at udviske virkelige uenigheder og virkelige uligheder. Siger eller skriver man noget, som ikke passer ind i den udgave af virkeligheden, som man ønsker at fremstille, ja, så kan man bare viske det ud igen.

Kl. 19.20

Går man i krig på et forkert grundlag, så visker man det ud og opfinder en ny begrundelse og helt andre argumenter end dem, der lå til grund for beslutningen om at gå i krig.

Men nu er viskelæder jo ikke en særlig moderne opfindelse. Det ville måske være mere på sin plads at tale om politik med mere moderne computerudtryk, og der vil jeg da sige, at det vel er Ctrl-knappen og Delete-knappen, der er herskende i moderne verdenspolitik i dag og også i dansk politik. Ctrl-Delete-knappen bruges til at kontrollere udgaven af virkeligheden og til at slette det, der ikke passer til billedet.

Det er nu mere sjældent i moderne politik, at man bruger, for at blive i samme jargon, Ctrl-Alt-Delete-knappen – den knap, hvor man starter helt på ny og prøver at genstarte noget, der er slået fejl, hvor man prøver at revurdere hele det grundlag, som man hviler på, og de udfordringer, som ændringer rundt omkring os kræver af os. Det skete dog på Færøerne for præcis 13 år siden i dag. Den 6. oktober er blevet en dato, som aldrig glemmes på Færøerne, for den 6. oktober 1992 oplevede folk på Færøerne deres nok største chok i nyere tid. Folk vågnede op til nyheden om, at bankerne på Færøerne havde været på vej mod fallit og var blevet rekaptali-